

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi T.G.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa T.G.

przeciwko W.F.

o zapłatę,

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 maja 2009 r.,

zażalenia T. G. na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 5 marca 2009 r., sygn. akt [...],

- 1.) oddala zażalenie;
- 2.) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego adw. A.H., [...], kwotę 1800, zł (jeden tysiąc osiemset) z 22% podatku od towarów i usług (VAT) tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 marca 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda T.G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 18 października 2006 r. (art. 410 § 1 k.p.c.).

Sąd uznał skargę za niedopuszczalną, ponieważ powód powołał się na nową okoliczność w postaci decyzji Wójta Gminy W. nr [...] z dnia 5 stycznia 2009 r., powstałą po prawomocnym rozpoznaniu sprawy.

Rozpoznając zażalenie powoda, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W kolejnej skardze o wznowienie postępowania powód powołał się na wykrycie nowego dowodu powstałego w 2009 r., po prawomocnym zakończeniu sprawy (w dniu 16 października 2006 r.). Wynika z tego, że skarżącemu nie przysługuje ustawowa podstawa wznowienia określona w art. 403 § 2 k.p.c., ponieważ ta przesłanka restytucyjna aktualizuje się tylko wówczas, gdy nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, istotne dla rozstrzygnięcia sporu, istniały przed prawomocnym zakończeniem sprawy, a strona z przyczyn obiektywnych nie mogła z nich skorzystać (por. m.in. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III CZP 63/68, OSNCP 1969, nr 12, poz. 208). Zasadnie więc Sąd Apelacyjny odrzucił skargę na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Orzeczono zatem jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).